

ת"ד 5642/05/22 - מדינת ישראל נגד אברהם צדיק

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
ת"ד 5642-05-22 מדינת ישראל נ' צדיק

בפני
בעניין: כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: אברהם צדיק

גזר דין

1. כתב האישום נשוא ההליך דנן מייחס לנאשם אחריות לתאונה במסגרתה נחבל רוכב אופנוע מעורב וכן ניזוקו כלי הרכב המעורבים.
2. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה והורשע בביצוע העבירות הבאות: אי ציות לתמרור 301 בצומת (לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**")), נהיגה בקלות ראש (לפי סעיף 62(2) וסעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**הפקודה**")) והתנהגות הגורמת נזק וחבלה (לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות).
3. המאשימה טוענת כי מדובר בעבירות שיש בהן רף גבוה של רשלנות עם סכנה פוטנציאלית הן לרוכב האופנוע והן למשתמשי הכביש. זאת, כאשר מידת הפגיעה בערך המוגן של שלום הציבור ושלום המשתמשים בדרך גבוהה גם היא. יחד עם זאת, המאשימה מפנה לכך שלרוכב האופנוע לא נגרמו חבלות של ממש ולכך שהנאשם נהוג משנת 1960 ולחובתו 11 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2011. לאור האמור, המאשימה מבקשת להטיל ענישה של פסילה בפועל שלא תפחת מ-3 חודשים, כמצוות החוק, פסילה על תנאי וקנס.
4. הנאשם עותר לכך שבית המשפט יפעיל את שיקול הדעת המסור לו מכוח סעיף 38 לפקודה ויסטה מפסילת המינימום, הקבועה בחוק. זאת, מכיוון שלטעמו קיימות הן נסיבות מיוחדות של התאונה והן נסיבות מיוחדות של הנאשם.
5. ביחס לנסיבות התאונה - הנאשם טוען שהייתה בעיה של שדה ראייה נוכח שיירה של מכוניות שהסתירה לו. עוד טוען הנאשם, כי רוכב האופנוע המעורב עקף את השיירה והגיע במהירות, באופן שבו לא ניתן היה לראות אותו. לפיכך, סבור הנאשם כי נהיגתו של רוכב האופנוע תרמה להתרחשות התאונה וכי לולא היה נהוג במהירות ועוקף את השיירה, התאונה לא הייתה מתרחשת.
- זה המקום להדגיש כי המאשימה טוענת ש"דוח בוחן שלל פקק בנתיב הימני, יש סרטון של התאונה שמתעד את האירוע" (הסרטון כאמור לא הוצג לבית המשפט, שכן כאמור הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום).
6. ביחס לנסיבותיו, טוען הנאשם כי ביחס לוותק הנהיגה שלו, עברו התעבורתי ללא רבב. בהקשר זה מציין הנאשם כי הוא מחזיק ברישיון נהיגה מזה 64 שנים וזו התאונה הראשונה שלו וכי כל העבירות המנויות בגיליון ההרשעות שלו התיישנו, כאשר מדובר בעבירות של ברירות משפט.

7. כמו כן, הנאשם טוען כי הוא זקוק לרישיון הנהיגה מכיוון שהוא פנסיונר ומטפל ברעייתו. זאת, כאשר הרכב משמש אותו לנסיעות בתוך העיר לדברים אלמנטריים שהוא זקוק להם בגילו, לרבות רכישת תרופות בבתי מרקחת.
8. כך גם, הנאשם מדגיש כי הוא לקח אחריות והודה בהזדמנות הראשונה.
9. לאור כל האמור, הנאשם מבקש להימנע מפסילת רישיון הנהיגה שלו ולחילופין להסתפק בפסילה מינורית שלא תעלה על 7-10 ימים.

דין:

10. במסגרת תיקון מס' 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), קבע המחוקק את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה. למעשה, המחוקק התווה את דרך הפעולה להבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.
11. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, תחילה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (כאמור בסעיף 40ט לחוק).
12. לאחר קביעת מתחם עונש הולם, ובהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (כאמור בסעיף 40יא לחוק).
13. כפי שהיטיב לתאר זאת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, כב' השופטת גילת שלו, בעפ"ת 27985-02-20 **מדינת ישראל נ' יעקובסון** (29.7.20) (להלן: "**עניין יעקובסון**"): "דרך זו הותוותה על מנת ליצור הפרדה בין הקביעה הערכית המתייחסת למתחם העונש **ההולם** את העבירה שבוצעה, לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם".
14. יחד עם האמור, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום (לפי הוראת סעיף 40ד לחוק) או בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (לפי הוראת סעיף 40ה לחוק).
15. כלומר, בבואו של בית המשפט לקבוע מהו העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה, עליו לפעול בהתאם לסדר הפעולות שלהלן: קביעת מתחם העונש ההולם, גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם כאמור ושיקול שיקולים המצדיקים חריגה מהמתחם בין אם לקולא ובין אם לחומרא.

קביעת מתחם העונש ההולם:

16. כאמור בסעיף 40ג לחוק, במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, עלינו לבחון מהו הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות ומהי מידת הפגיעה בו.
17. הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם הוא הגנה על שלמות גופו, נפשו, וביטחונו של ציבור משתמשי הדרך. מידת הפגיעה בערך זה, בנסיבות העניין, היא ברף הנמוך (כפי שיפורט גם להלן).
- לאחר שקבענו מהו הערך המוגן שנפגע ומהי מידת הפגיעה בו, עלינו לבחון מהי מדיניות הענישה הנהוגה. עיון בפסיקה מלמד כי מדיניות הענישה במקרים מעין זה נעה כמניפה בין פסילה בפועל לתקופה שבין שלושה חודשים

(פסילת מינימום הקבועה בפקודה) ועד תשעה חודשים, בין התחייבות כספית להימנע מביצוע העבירות למאסר מותנה, ובין קנס לפיצוי כספי עונשי לנפגע - הכל בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, רף הרשלנות, תוצאות התאונה, העבר התעבורתי והנסיבות האישיות (ראו לדוגמה: ת"ד (אשד') 4605-01-21 **מדינת ישראל נ' שקולניק** (11.4.22); עפ"ת (מרכז) 21524-11-21 **ואל אלעביד נ' מדינת ישראל** (29.1.22); ת"ד (י-ם) 11759-01-20 **מדינת ישראל נ' שטיינברג** (7.7.20); ת"ד (מרכז) 1047-04-15 **מדינת ישראל נ' שמואל אורן** (16.3.17); ת"ד (אשד') 387-12-14 **מדינת ישראל נ' עוזרי** (23.12.15)).

18. השלב האחרון בקביעת מתחם העונש ההולם הוא בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סעיף 40 לחוק). בעניינו, לא ניתן להתעלם מכך שרף הרשלנות שיוחס לנאשם בכתב האישום אינו מן הגבוהים ולמעשה הוא הורשע בנהיגה בקלות ראש. זאת ועוד, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שהחבלות שנגרמו לרוכב האופנוע אינן חבלות של ממש ומכך שהמאשימה נמנעה מלהתייחס לאופיין של החבלות ואף נמנעה מלהביא בפני בית המשפט מסמכים רפואיים לעניין זה (כך גם לעניין הנזק שנגרם לכלי הרכב המעורבים). במצב דברים זה, אין אלא להניח כי מדובר, באופן יחסי, בחבלות ונזקים המצויים ברף הנמוך.

19. לאור כל האמור, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין פסילת המינימום (שלושה חודשים) לבין פסילה בת שישה חודשים, לצד רכיבי הענישה הנוספים.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם:

20. כאמור בסעיף 40 לחוק, בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בעניינו, לא ניתן להתעלם מן העובדה שהנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה, בהזדמנות הראשונה, בביצוע העבירות ובכך הוביל ליעול ההליך וחסכון בזמן שיפוטי. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ (ת"א) 71933/06 **קלגסבלד נ' מדינת ישראל** (8.2.07) לפיהם:

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות. לא הרי מי שמודה בתחילת ההליך, כהרי זה המנסה להרחיק מעצמו אחריות, מנהל הוכחות ומעלה כל טיעון אפשרי כדי לא לשאת באחריות, ומורשע בסופו של הליך מייגע ולעתים ממושך.

המערער לא ניסה לדחות את הקץ...הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו. על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים, ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

21. לכך מצטרפת העובדה שהנאשם מחזיק ברישיון נהיגה מזה למעלה מ-60 שנים ונרשמו לחובתו 11 הרשעות קודמות בלבד, שהתיישנו. כל אלו, מלמדים על כך שמדובר במי שנהיגתו, בדרך כלל, הינה נהיגה זהירה ואחראית.

חריגה ממתחם העונש ההולם (מפסילת המינימום):

22. כאמור לעיל, בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור. בעניינו, נראה כי לא מתקיימים שיקולים מעין אלו אך אין בכך כדי לסתום את הגולל על האפשרות לחרוג ממתחם העונש ההולם. זאת, בהתחשב בכך שלצדה של ההוראה

הכללית קיימת הוראה ספציפית המקנה לבית המשפט סמכות כאמור.

23. בסעיף 38 לפקודה, לצדה של פסילת המינימום הרלוונטית לעניינו, נקבע גם כי "רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר".

24. לטעמי, בנסיבות העניין, מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות ענישה מאוזנת שלא כוללת פסילת רשיון נהיגה. כך, בין היתר, לאור תוצאות התאונה הקלות והעובדה כי החבלות שנגרמו לנפגע היו ברף הנמוך וללא המשך טיפול, לאור גילו של הנאשם, יליד שנת 1941, שהגיע לגבורות והעובדה שרשיון הנהיגה משמש אותו לסיפוק צרכיהם האלמנטריים של רעייתו ושלו, כולל צרכיהם הרפואיים. זאת ועוד, המדובר בנאשם אשר מחזיק ברשיון נהיגה משנת 1960, לחובתו 11 ברירות משפט שהתיישנו עוד בשנת 2011. ניכר כי התנהלותו בדרכים תקינה וכי מדובר במעידה חד פעמית, אשר לא מאפיין את דרך נהיגתו. זהו לו הכשל המשמעותי הראשון בעשור האחרון ובכלל. עוד לקחתי בחשבון כי המאשימה עצמה בחרה שלא לפסול מנהלית את רשיון הנהיגה של הנאשם סמוך לקרות התאונה, משמע אף היא סברה כי לא נשקפת מסוכנות מהמשך נהיגתו.

הכרעה:

25. לאור האמור, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את העובדה שהנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות באשמה, בהזדמנות הראשונה, את עברו התעבורתי ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי שלא יעבור אחת מן העבירות המנויות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה וזאת במשך שלוש שנים מהיום.
- ב. קנס בסך 1,000 ₪ אשר ישולם בתוך 120 ימים מהיום.
- ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של גרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש בתוך שנה מהיום. ההתחייבות תיחתם במשרדי ב"כ הנאשם או לחילופין במזכירות ביהמ"ש בתוך 30 ימים. לא יחתום, יאסר למשך יומיים.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשפ"ג, 12 יוני 2023, בהעדר הצדדים.